

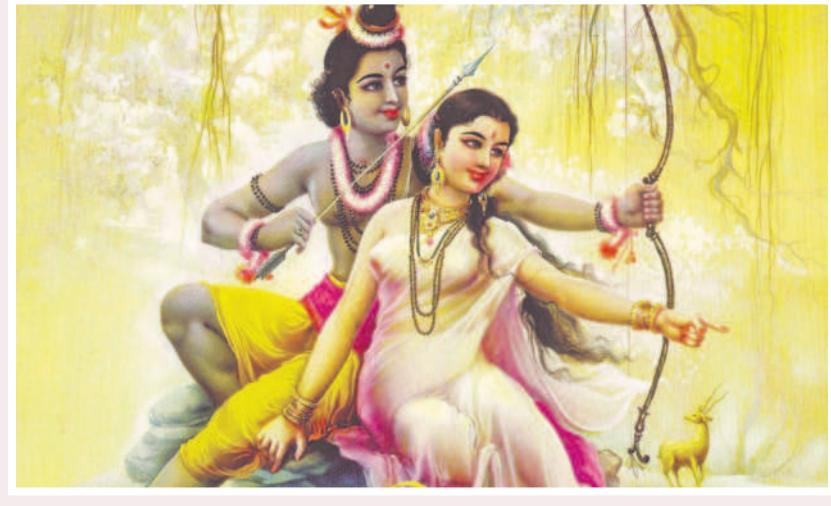
ఆద్యతీక వసంతం

ఉగాది జుస్సు ఒక్కరోజుకు పరిమితం కాదు! కొత్త ఏడాది రాకతో పలకలించే వసంతం రెండు నెలలు కొన్నాగుతుంది. చైత్ర హసనం నెల రోజులు లాస్యం చేస్తుంది. ఈ వసంతంలో చిగులించే ఆధ్యాత్మిక శోభ నవరాత్రులూ భక్తి తరంగాలను ప్రసరింపజేస్తుంది. శరన్వరాత్రులకు ఎంతటి ప్రాశప్రృష్ఠ ఉన్నదో.. చైత్ర ఖద్ద పాడ్యమి నుంచి నవమి వరకు ఉండే.. వసంత నవరాత్రులకూ అంతే ప్రాధాన్యం కనిపిస్తుంది.

ము నం ఏడాదిలో మూడుసార్లు నవరాత్రులు చేసు కుంటాం. మొదటిది శైతం మాసంలో వచ్చే గణేశ నవరాత్రులు. మూడాది ఆశ్వయుజంలో శబన్ వరాత్రులు. సంవత్సరంలో మొదటా వచ్చే పసంత నవరాత్రుల్లో లలితాదేవి ఉపాసన చేసే సంప్రదాయం ఉంది. అంతేకండా ఈ తొమ్మిది రోజులు శ్రీరాముచంద్రుడి ఆరాధనలు విశేషంగా జరుగుతాయి. బ్రాహచరంతో పాటు దేవశాప్తింగా రామాల యాల్లో నవరాత్రులు, బ్రహ్మాత్మవాలు నిర్వహించడం కనిపిస్తుంది. శ్రీరాముచంద్రుడు జన్మించిన నవమి నాడు.. సీతారాముల కల్యాణిశ్శవాన్ని భక్తిప్రథురులతో నిర్వహిస్తారు. సాందకులు ఈ తొమ్మిది రోజులు అద్భుతారామాయణం, సుందరకాండ పారాయణాలు చేస్తుంటారు. మరికొందరు భక్తులు రాముటో రాస్తూ భక్తిని చాటుకుంటారు. కొన్ని ప్రాంతాల్లో నిత్య సంక్రితం చేపడతారు. అమ్మవారి ఉపాసకులు లలితాదేవి ఉపాసన చేస్తారు. దేవి నవరాత్రుల మాదిరిగా లలితాంబకు నిత్య అలంకారాలు, కైంకర్యాలు నిర్వహిస్తారు. ‘శ్రీ

మాయా లలితాంబిక అని పురాణాలు చెబుతున్నాయి. రామ వందుడిలో లలితాపురాభట్టల్రికను దర్శించి తరిస్తుంటారు.

మాయాయణంలో కీలక ఘుట్టాలు చైత్ర మాసంలో జిరిగిన బ్రష్టుగా తెలుస్తున్నది. శ్రీరాముడు జన్మించిని చైత్రంలోనే. రాముడు పవనవాసానికి వెళ్డం, డశరథుని నిర్వాణం, ఆంజ వేయుడు సీతమృను లంకలో దర్శించిన సందర్భం, రాముడు బ్రాహ్మిషేకం తదితర ముఖ్యమైన ఘుట్టాలన్ని చైత్రంలోనే జరిగయని పురాణ కథనాల ద్వారా తెలుస్తున్నది. ఇక చైత్రాశ్రమి నాడు ఉత్సాధిలో హనుమత్త జయంతి జయుపుకొంచొరు. దక్షిణాదిలో హనుమత్త విజయాత్మానంగా చేసుకుంచొరు. ఇలా ఎన్నో ప్రాధాన్యాలను ఇముడ్చుకున్న చైత్రం రౌత్ర ఏడాడికి ఘనంగా స్పాగ్తతం పలికింది. మోడును కూడా చిగురింపజేసి పసంత రుతువు... మనమ్ములలో అధ్యాత్మిక చైతన్యం వెలివిఱియడానికి హోపాడం చేస్తుంది అనడంలో సందేహం లేదు.

జిందగి శ్రవణ ప్రాణి

నమస్తేతెలంగాణ ప్రాదురాబాద్
సోమవారం 31 మార్చి 2025
www.ntnews.com

12

ఉనికిని చాటిన భావ వ్యక్తీకరణ

కార్బన్ దోషింపుత స్వల్పమః
పుచ్చామి త్వాం ధర్మమూడుచేతాః
యద్యైయః స్వాన్నిశ్చితం భూహిత తన్నే
శిష్టప్రీతమాం శాథి మాం త్వాం ప్రమన్మయి।
(భగవంత 2-7)

‘కృష్ణ! నేను కార్యాంగి (పిరికితనము) దోషానికి
లోపి, నా స్వభావానికి దూరమయ్యాను. దర్శాదర్శ
విషకం జ్ఞానం లోపించి కర్తవ్యాన్ని సిద్ధయించుకో
లేకి పోతున్నాను. నేనిప్పుడు నీకి ఇష్టయైదీని.
జీమ్య వాత్సల్యతతో నాకేది తేయస్వరమో దానిని
ఉపదేశించు’ అంటున్నాడు, అర్జునుడు. సర్వసును
రూపం భావనలో పార్థుడు తన సమస్యను పరమా
తత్తు నివేదించాడు.

అర్థనుని మాటలు సమంజసంగా కనిపిస్తున్నా దర్జు
బద్ధమైనవి కావు. భాగ్యాదేగాలక్త లోనైన వేళ
మనును ఆశేషపూరితం అవుటుండే కాని దర్శాన్ని
గ్రహించడు. ప్రశాంతత నిలిపైనే విచక్షణ జ్ఞానం
వెలుగుచూస్తుంది. పూర్వం ఎన్నో యుద్ధాలలో అర్జు
నుడు ప్రతివీరులను సంపారించాడు. దానితో
వచ్చిన యస్తును ఆస్పాదించాడు. అప్పుడు
వ్యాఘోహం కలగలేదు. ఎందుకు? వారంతా పూర్వ
యివారు.. ఇప్పుడు ఎదురుగా నిలిచిన వారిని తన
వారుగా ఖాపిస్తున్నాడు. తనవారికొక దర్శం, పురుల
కొక దర్జుమా? యుద్ధంలో తనవారు చనిపోతారు
నిజమే కాని, యుద్ధం చేయకపోతే మాత్రం వారు
సాశ్వతంగా జీవిస్తారా?

అర్జునుడి శక్తిసామర్థ్యాలును నమ్ముకోనే పాండవులు యుద్ధాన్ని కోరుకున్నారు. అర్జునుడు యుద్ధానికి భయపడి అశ్వస్నానం చేయలేదు. భ్రమలో స్వాజన సంచారమనే వ్యాఘాషణి లోటై ఆ పనిచేశాడు. దుష్టిక్షణ అనే కర్తవ్యాన్ని బాధ్యతతో నిర్వహించాల్చిన సమయంలో అర్జునునిలో కైళ్ళప్రథం (ఆలద్ర్యు) చోటుచేసుకున్నది. అర్జునుడు యుద్ధం చేస్తాడా, చేయడా.. కృష్ణుడికి అనవసరం. అర్జునుడి సమస్య మృత్యువీటి. నిజానికి బాధ్యతారాహిత్యాన్ని సమస్యగా చూస్తున్నాడు. ఆ సమస్యను పరిష్కరించారి.

అర్జునుడి మనసు ఇప్పుడు పూర్తిగా పరమాత్మ
బోధను ఆకుండు చేసేకునేందుకు సన్మందమై ఉన్నది
ఆ సన్మందనే శ్రీకృష్ణ చెబుతారు. కృష్ణుడి మనసు
ప్రశాంతత్వం బోధించేయడు సన్మందమై ఉన్నది..
దానినే పురుష శక్తిగా చెప్పుకొండా. రెండూ ఒకదా
నికి మరొకటి అనుసంధానం కావడం వల్ల అక్కడ
అయిస్కాంత వలయం ఏర్పడి.. గురుశిష్యుల మధ్య
భావ ప్రసరణ జరుగుతుంది. 'గురోః మాసం
వ్యాఖ్యానం శివ్యాస్సు చిన్న సంశయః' అన్నట్టిగా
గురువు మాసంగా వ్యాఖ్యానం చేస్తున్నాడు..
శిష్యుడు శథగా వింటున్నాడు. గురువనే ఇనికి
మనంచి శిష్యుడనే ఉనికించి జ్ఞానం ప్రవహించింది.
శిష్యుని అజ్ఞానం పటాపంచుల్చింది. ఏది క్రద్ధవ్యామా
దానిని బాధ్యతగా గుర్తించాడు. గురుశిష్యుల స్థాయి
సమానం కావడం వల్ల బోధ శబ్ద రూపంలో జరగవ

సాధారణమైన వ్యక్తి స్వల్పంగా మతావారాలను,
వాటి నియమాలను, పూజాకలలను అపాహన
చేసుకుంటాడు. సూక్ష్మంగా చూసే వ్యక్తి ఆ ఇచ్ఛాల
అంతర్యానితి అపాహన చేసుకుంటాడు. సూక్ష్మాత్మి
సూక్ష్మంగా అపాహన చేసుకునే వ్యక్తి అంతర్యానికి

చూడటం భోతికం, సూక్ష్మంగా చూడటం మాన
సికం, సూక్ష్మాలైతిసూక్ష్మంగా పరిశీలించడం అత్యగ్ం
చెప్పుకోవమ్మ. అన్నిటికి మూలాదార్పునుని.. తద్ద
మాత్రమే! ఆ తద్ద అల్యూమినిలో పూర్ణంగా వికసించి
గురువు బోధలను జాగ్రత్తగా ఆకింపు చేసుకునేం
దుకు సహజమయ్యాడు. భోతికమైన, మానసిక
మైన, భావచేధగురుపున పరిమితులు చెదిరిపో
యాను. యాంత్రికత కేంద్రంగా పనిచేసిన అల్యూమి
మనసు అయిస్నాత కేంద్రంగా మారింది.. పరివ
ర్తన చోటుచేసుకున్నది. పిరికితసం, వ్యామోహం
సానంలో క్రత్వమౌ, బాధ్యతలు నిండియోయాయి.
నేను చేపున్నానునే భావన స్థానంలో తాను ఉపక
రణం మాత్రమనే సత్యం ఆవిష్కృతమయ్యాంది.

... పాలకుర్తి రామమూర్తి

ఓ ఎండకలం సాయంత్రం ఆశ్రమానికి ఒక వ్యాపారి వచ్చాడు.
తన వ్యాపారం మరింత బాగా జరిగేట్లు, అధిక లాబాలు గడించేట్లు
గురువును దీపించమన్నాడు. ఆ
మాటల్లో వ్యాపారి అత్యాశపరుడని
తెలుసుకున్నాడు గురువు. అలాగేనని
వ్యాపారిని మొదట ఆశ్రమమంతా తిరిగి
పిశాలపైన ఆశ్రమం అంత తిరిగి అల
వ్యాపారి గురువు దగ్గరికి వచ్చి బాగా దా
న్నాడు. నేవకులకు చెప్పి ఉప్పు నీళ్ళ క
గురువు. వాటిని తాగిన వ్యాపారి, దా
ట్టుణా ముఖం పెట్టాడు. అతడి వాలక
పూర్వం దీపు నీళ్ల ఉపాను, కేడాలు,

కథానుసరి

దించినా మన ఆశ దారూం తీరదని గుర్తించలేకపోతున్నావు. సంపాదించే కొద్దీ ఇంకా.. ఇంకా కావాలనిపి స్తుది. డానికి అంతే ఉండడు' అన్నాడు. 'బాగా సంపాదిస్తేనే కదా వస్తువులను సాంతం చేసుకోగలం. నుఖాలను అనుభవించగలం' అన్నాడు వ్యాపారి. 'బాగా సంపాదిస్తే వస్తువులను సాంతం చేసుకోవచ్చని అనుకుంటున్నావు. ప్రశాంతంగా ఆలోచించి చూడు. ఆ వస్తువులే మనన్ని సాంతం చేసుకుంటున్నాయని గుర్తిస్తావు. ఆనందం అనేది వస్తువుల నుంచి రాదు. అది మనలో నుంచే వస్తుంది' అని బదులిచ్చాడు గురువు. 'సంపద మాయలో పడి జీవిత సత్యాన్ని మరచాను' అని గుర్తించి అక్కడినుంచి కదిలాడు వ్యాపారి. ... ఆల్ఫ్ కృష్ణస్వామి రాజు,

మహాత్మ

ఈ స్టేషన్ ఆపిర్యావంతో మానవుడికి ఎటువంటి అధికారిక బందరు లేకున్నా, వెనైనో అధ్యాతాలు చేయగలుగుతాన్నాడు. అయితే, ఈ మనిషి దారి తప్పిన ప్పుడు... ఆ దేవుడు సరిద్దిదేలా ? ఈ బొమ్మ లకు రంగులు వేసి, అలంకరించి ప్రయాజకులుగా శ్రీరాధిద్దలేడా ? అప్పును ఆయన మహాశిల్పి. అంత పనీ చేయగలదు. అదే ఆయన శిల్ప చాతుర్యం. మనం మనుషులు, ఎట్టునా ముఖించుకోవడానికి అనుభైన బంబముట్టితో సమానులం. ఇదే విషయం బైబిల్లోని పాత నిఱందనలో ఇర్రియా సంపుటన ద్వారా తెలుస్తుంది. ఇర్రియా ఒక ప్రవక్త. తన ఇరవయ్యా ఏట నంది దైవి దైవి అందరికి పంచాయిన సమయం వచ్చింది. 'దేవుడు కాక లీచి ఉన్నాడు' అనే ఒకేస్తే

వహింది. ఆ సమయంలో ఛైవాక్షు
వినిపించింది. అతట్టి ఒక కుమ్మరి
జంటికి వెళ్లమన్నది. దైవాదేశాన్ని గౌర
వించి ఇర్చియా.. కుమ్మరి ఇంటికి వెళ్లడు. అక్కడ
సార మీద మట్టితో పని చేస్తున్నాడు కుమ్మరి.
జిగుట మన్ను తీసుకొని తనకు కావలిని రీతిలో
దాన్ని మలుస్తూ కనిపించాడు. బిగురు గోటిటో
అతిస్నిత్వంగా పయ్యారంగా పాత్రలు తీపిది
ద్వుతున్నాడు. తన అధినంతో ఉన్న సార వేగాన్ని
తగ్గస్తూ, పెంపకొంటూ కుండలను తయారు చేస్తూ
నుడు. ఇర్చియాకు కుమ్మరి చేసిన శిల్పంలో దేవుడి శక్తిసామ
యులూ సృష్టికు వచ్చాయి. ఆ కుమ్మరి తానే అన్నట్టగా
రుది అంతరార్థం వినిపించింది. దేవుడు చేయనున్న అధ్య
మూ గుర్తుకు వచ్చింది. తన కర్తవ్యం బోధపడింది.